

Mali lav

TEKST: Vítomir Spasović
ILUSTRACIJE: Matija Dražović

OLIMPIJSKE PRIČE

Izdavanje slikovnica omogućio
Hrvatski olimpijski odbor

Ipak, Argentina je najpoznatija kao zemlja nogometa i strastvenih navijača. Na stadionima bubnjevi tutnje, pjesme odzvanjaju, a zastave lepršaju u zraku. Argentincima nogomet znači radost, ponos i ljubav. Njihov najveći junak je Diego Maradona.

Brzo je driblao protivnike i zabijao
golove o kojima se priča i danas.
Argentincima je Maradona
kralj lopte i legenda koja živi u
njihovim srcima.

Kada bi doletjela lopta, panično je razmišljao kako izbjeći nasrtaje dječaka. Najjače su napadala njegova braća: dotrčali bi, grubo ga odgurnuli i oduzeli mu loptu. Leo je shvatio da se mora brže i spretnije izmaknuti i pobjeći s loptom prije nego što ga sustignu. Odlučio je svoju manu pretvoriti u prednost.

I tada se dogodilo nešto čudno. Leo je počeo naglo mijenjati smjer, trčati čas desno, čas lijevo, naprijed, pa natrag... Stariji dječaci bili su zbunjeni, često bi jurnuli prema njemu, ali brzo bi shvatili da su promašili. Leo se u pravom trenutku znao izmaknuti. Onako malen, vješt i brz postao je neuhvatljiv čak i braći.

Leovi prijatelji postajali su viši i snažniji, samo je on ostao isti. Nije rastao. Neki su mu se rugali i zvali ga La Pulga, što na španjolskom znači buha. Te su se strelice zabijale u Leovo srce.

Roditelji su vidjeli problem, ali i tugu svoga sina i odveli ga liječniku. Liječnici su utvrdili rijetku bolest koja je sprječavala njegov razvoj.

na

Na sreću, postojali su posebni lijekovi i bolest je bila izlječiva. Leo je svaki dan dobivao injekcije. Bockanje je boljelo. U početku su mu injekciju davali u bolnici, zatim mama, a na kraju je svake večeri prije spavanja sam sebi davao lijek.

Prvi dodir s loptom bio je mekan i pod kontrolom, prvi dribling brz i neuhvatljiv. Ronaldinho, tadašnja zvijezda Barcelone, nasmiješio se. Vidio je nešto poznato u tom mladiću, onu čistu ljubav prema igri. Prišao mu je nakon utakmice, stavio ruku na rame i rekao: „Dobro došao Lave“. Toga dana Lionel Messi nije dao gol, nije napravio čudo, ali svi su vidjeli sjaj buduće nogometne zvijezde.

Godine su prolazile. Mali Leo je odrastao, postao je kapetan, vođa, najbolji igrač svijeta. Kada bi postigao gol, samo bi mirno podigao pogled i prste prema nebu kako bi zahvalio svojoj baki Celiji.

Na stadionu
Camp Noua
Messi je
stvarao
čaroliju. Svaki
njegov dodir lopte
bio je poseban, svako
dodavanje priča, svaki
gol čudo koje je publiku
dizalo na noge.

S Ronaldinom,
Iniestom,
Xavijem i
Puyolom stvarao
je nogometne
vragolije. Postizao je
rekorde: najviše golova,
najviše trofeja, najviše
trenutaka koji su ostali
u srcima navijača.

